

4313. 3die Beh. af Finantsloov, s. Finantsaaret

fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 4314

hvad der blev bragt frem ved privat Initiativ ved 2den Behandling, og vi tillade os at foreslaa Thinget at stille en Sum af 500 Rd. til Ministerens Raadighed. Med disse ringe Midler have vi troet, at der kunde være Anledning til maasse at gjøre Lidt, eftersom der jo er et Par Mænd, der uden store Fordringer have offret deres Tid til en gavnlig og nyttig Virksomhed i den nævnte Retning. Det er specielt af Hensyn til dette Par Mænd og den Virksomhed, de have udfoldet, og hvorved der vistnok udrettes meget Gødt, at vi have troet at kunne foreslaa Thinget, hvad vi ellers ikke ere tilbøjelige til, at bevilge Noget, som ikke er forlangt af Ministeren (Berg: Hvem ere disse Mænd?). Et andet Medlem af Finantsudvalget ønsker, at jeg skal nævne disse Mænd; det er Skolelærer Dom og Ritmester Clauson-Kaas. Hvad enten jeg havde nævnt dem eller ikke, havde det været ligegyldigt, thi jeg tror, at deres Navne ere velbekjendte over hele Landet, og de ere velbekjendte som Mænd, der mere end nogen Anden have taget sig af denne Sag, der ikke mindst har Betydning for den Del af Befolkningen, hvis Vel næsten mere end nogen anden Del af Befolkningen maa ligge os paa Sinde. — Til Belysning af 2. Huse i Harboøre Sogn er der foreslaaet en mindre Sum. Der kan ikke være Spørgsmaal om Andet end at tilraade det, der fordres ved Siden af de Midler, som de selv skulle anvende. — Bevillingen til Søfartens Fremme er jo en gammel Sag, som, hvis jeg ikke huller fejl, faldt kun med 1 Stemmes Overvægt ved 2den Behandling. Deri ligger tilstrækkeligt Motiv til, at den kommer frem fra Ministerens Side og oglea støttes af det samme Flertal, som anbefalede den ved Sagens 2den Behandling. Hvad der videre derom er at yttre, vil jeg maasse bedst have Leilighed til at fremkomme med, naar jeg har hørt den Udtalelse, som formodentlig ogsaa denne Gang vil blive fremført mod denne Bevilling. — Hvad angaar Kollektpenge til Opfostringshuset, skal jeg kun sige, at naar vi have foreslaaet Summen forhøiet, er det,

fordi vi have troet det rigtigst at afløse den Indtægt, der her er Spørgsmaal om. — Hvad angaar Pensionen til en Assistent ved den grønlandske Handel, kan der ganske henvises til Tillægsbevillingen. — Under §. 26 er det vigtigste Spørgsmaal om Driftsmateriel til de jydskke Jernbaner, hvor Udvalget ikke har kunnet Andet end ganske gaa med til, hvad der forlanges af den ærede Minister. Det er en Selvsølg, at der fornuftigvis aldrig kan være Spørgsmaal om, at vi ikke skulle indlade os paa at forsyne en Jernbane, som med saa store Opoffelser er bragt til Bete, med det Driftsmateriel, der kræves til dette Anlæg. Naar der fordres et større Beløb til Udvikelse af Aarhus Jernbanestation, have vi ogsaa troet der at turde gaa med Ministeren, naar Spørgsmaalet bliver om Nødvendigheden af, at dette Anlæg der skulde finde Sted, men det er ganske vist forekommet os, at den Pris, der her forlangtes for et Stykke Jord, som Kommunen skulde afhænde til denne Station, var noget vel høi, og idet vi tilraade Bevillingen, henstille vi til den ærede Minister atter at undersøge, om det ikke i denne Henseende skulde være muligt at fyldestgjøre dette Foretagende, i hvilket ogsaa Kommunen er særlig interesseret, noget billigere end for den næsten kjøbenhavnske Pris, der er forlangt. Der er endnu tilbage det lille Forslag om Broanlægget ved Hundested. Det er ganske vist et nyt Beløb, som forlanges ud over, hvad før er bevilget, men dette Beløb er blevet oplyst at være absolut nødvendigt, naar det der er gjort skal føre til noget Resultat; det er kun et Læan til de fattige Beboere, som allerede af bedste Evne have anvendt deres egne Kræfter paa denne Sags Fremme, saa der kan ikke være nogen som helst Tvivl om Rigtigheden af ogsaa at gaa til denne Bevilling her.

Winther: Før jeg kortelig omtaler noget af de Endringsforslag, som her foreligge til Behandling, vil jeg tillade mig en